

Deu mesos com a atleta professional

El passat 15 de setembre, el palamosí va agafar una excedència a l'Ajuntament de Calonge

Deu mesos com a atleta professional

MARC VERDAGUER | GIRONA

El passat 15 de setembre, ara fa encara no deu mesos, Adel Mechaal es convertia en un professional de l'atletisme. Una excedència permetia al talentós corredor de Palamós aparcar la

seva feina de conserge al pavelló de Sant Antoni de Calonge per dedicar-se, ara sí al cent per cent, a l'atletisme. Passava d'ajustar els seus entrenaments als horaris laborals a preparar-se i, sobretot, descansar en les millors condicions possibles. A les seves habituals sessions amb la gent de l'AA Palamós, l'ara atleta del New Balance hi ha pogut afegir concentracions en alçada a Etiòpia o a Font Romeu, on darrerament s'ha entrenat al costat de l'equip britànic i d'un talent enorme com és Mo Farah. I els resultats no s'han fet esperar gens.

Del setembre cap aquí, Adel Mechaal va guanyar la medalla de bronze en el Campionat d'Europa de Cros a Hyères (França) el mes de desembre i, després de superar una lesió que el va obligar a renunciar al mundial de pista coberta de França, ha encarat la temporada a l'aire lliure fent les mínimes olímpiques en 1.500 (3:35.24) i 5.000 metres (13:15.40) i aconseguint el subcampionat europeu en els cinc quilòmetres diumenge a Amsterdam. Entremig, a més, Mechaal encara va tenir temps d'enlluernar amb uns espectaculars 7:39.51 en 3.000 metres al míting de Rabat. «Actualment sóc un atleta professional i puc dedicar-me per complet a entrenar-me i estic demostrant que el canvi és positiu: dues medalles europees d'ençà que vaig deixar la feina crec que està molt bé», reflexionava Adel Mechaal després d'aconseguir la plata a Amsterdam fent el mateix temps exacte, 13:40.85, que el barceloní, també d'origen marroquí, Ilias Fifi, que es va emportar l'or.

Amb els 13:15.40 que va fer el mes de maig de Huelva i els 3:25.24 de fa un parell de setmanes a Barcelona, Adel Mechaal té la mínima olímpica per a anar a Rio de Janeiro, tant amb 5.000 metres com amb 1.500, però, encara que segurament la Federació Espanyola no s'atreveria a discutir-li les dues places, el palamosí i el seu tècnic, i antic cap a la regidoria d'Esports de Calonge, Josep Carballude, sempre han mantingut que el seu pla passava per córrer els 5.000 metres a l'Europeu d'Amsterdam i els 1.500 en els Jocs de Rio. «Aquest any he guanyat la medalla de bronze a l'Europeu i la medalla de plata en els 5.000. A veure què puc fer als Jocs. Allà vull estar a la final i entre els vuit millors. Aspirar al podi olímpic és una mica neci», diu Mechaal que, entrenant-se a Font Romeu, ha pogut comprovar el nivell d'alguns dels grans especialistes del fons mundial, com el britànic Mo Farah. El britànic va guanyar l'or en els 5.000 metres i els 10.000 dels Jocs de Londres del 2012, però en 1.500 també té una millor marca personal impactant, 3:28.81, i Mechaal reconeix que aquests dies a Font Romeu veia com el doble campió olímpic el superava en les sèries d'entrenament. «Mo Farah reia quan jo vaig fer 3:25 (a Barcelona fa dues setmanes), perquè ell em guanyava a les sèries i em deia: si tu fas 3:35 jo estic per fer 3:32 o 3:31», relata Mechaal sobre Farah.

Com ja va passar en l'Europeu de Cros d'Hyères, determinats mitjans de comunicació de Madrid han menystingut els èxits del palamosí i de Fifa a Amsterdam pel seu origen marroquí i pel presumpte independentisme català d'Adel Mechaal, que viu des dels cinc anys a Palamós, on ell i la seva família estan molt ben integrats. Allunyant-se de qualsevol polèmica, Mechaal penjava la setmana passada una foto de la seva victòria en un cros escolar de Palamós de fa anys recordant com ha crescut com a atleta a Catalunya i, al mateix temps, diumenge a Amsterdam tenia bones paraules per a una Federació Espanyola que ara sí, amb l'atleta ja instal·lat a l'elit mundial, l'ajuda amb una bona beca i col·labora en les seves estades de preparació al Pirineu.

Valorat o no des de Madrid, amb les dues medalles europees d'aquest 2016 Adel Mechaal ha rebut sempre el reconeixement de Palamós, on se li solen fer homenatges sovint, i s'ha convertit de ple dret en un nom capdavanter dins del grup dels millors atletes gironins de tots els temps, al costat de Josep Lluís Blanco, Pere Arco, Encarna Granados o un Àngel Mullera a qui en els últims anys la millor cara de l'atletisme sembla haver-li girat l'esquena. l'atenció que això dels Mechaal encara va per llarg, perquè Adel té tot just vint-i-cinc anys i per darrere ja arriben els seus germans Said i Cheyma.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2016/07/12/adel-mechaal-deu-mesos-atleta/793476.html?utm_source=rss